

kunne taale det. Dette Exempel er heller ikke udenfor Virkeligheden ligesaa lidt som det, det ærede Medlem fremførte, men jeg tror overhovedet, at den Slags Exempler slet Intet bevise med Hensyn til det Forhold, som her foreligger.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke andet end være meget taknemmelig for den Modtagelse, som dette Lovforslag her har faaet, thi ogsaa jeg har naturligvis haft Bevidsthed om, at det er en ny Vej, man her kommer ind paa, og at det langtfra er af den Slags, som der ikke i mange Retninger vil blive lagt meget alvorlige Hindringer i Veien for. Jeg fremfører dette, fordi det staar i en virkelig Forbindelse med de andre Medlemmers Ytringer, som ønske at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da det blev forelagt af mig. At jeg selvfølgelig anser det for det Rette, saaledes som jeg forelagde det, behøver jeg jo neppe at sige, men ærede Medlemmer ville maaske erindre den meget alvorlige Modstand, som Lovforslaget mødte paa et andet Sted, og at den foranledigede mig til at tage det stykkevis og tage det, som jeg maatte anse for at være det først Fornødne denne Gang, naturligvis forbeholdende mig, efterhaanden som Forholdene maatte udvikle sig og gjøre det nødvendigt, da at supplere disse Bestemmelser med andre. De, der derfor ønske at se Lovforslaget hurtigt fremmet, gjøre efter min Mening rettest i at begrænde deres Fordringer og at følge den Vej, som jeg har anset mig forpligtet til at følge for overhovedet at vedde det, som jeg maatte betragte som det mest Fornødne, og jeg skal tilføje, at jeg anser dette ogsaa i en anden Henseende for at være klogt; thi det kan jo ikke benegtes, at Forskrifter af denne Beskaffenhed ville, hvor berettigede man end erkjender, at de ere, dog støde paa megen Modstand, og gjør man denne for stærk i Diebløkket, samler man for Mange imod den, da stiller det sig ogsaa for mig noget tvivlsomt, om man ikke hellere maatte vænne Samfundet til dem, men da rigtignok ogsaa maatte gennemløbe det samme Løb, som man har maattet andre Steder, nemlig at begynde med det Mindre, for derefter at komme til det Større, at begynde med saadanne Fordringer, som Alle, naar ikke deres Interesser blive i alt for høj Grad paavirkede deraf, maa erkjende at være rimelige og billige og menneskelige, idet man ved at stille for stærke Fordringer risikerer, at den egne Interesse til Slutning løber af med den menneskelige Jøselse. Jeg kan selvfølgelig ikke modfatte mig, at det ærede Thing uvidder Loven til at gjælde de Områder, som det af mig var foreslaaet, at den skulde omfatte, men jeg skal i Sagens Interesse og navnlig for at Sikkerhed kan havees for, at de Bestemmelser, der nu findes, komme ud, raade i alt Fald til en vis Forsigtighed i denne Henseende. Det ærede Medlem for Bornholms Amts

1ste Valgkreds (Kofod) udtalte, at han maatte anse det for at være et Hovedpunkt i denne Lov, at Alderen blev sat til 12 Aar i Stedet for til 10 Aar. Ja, det var mig jo i en vis Henseende overmaade hjært at erfare, at det ærede Medlem har sin Underretning fra Meddelelser fra Arbejderne selv; thi dette borger jo for, at Arbejderne i det Mindste ikke lade deres Børn komme ud, forinden de ere 12 Aar; men det forekommer mig, at man dog ogsaa maa tage mere almindelige Hensyn her, og da vil jeg sige, at det har fult sig for mig, som om Børn, naar de havde opnaaet 10 Aars Alderen, ikke vilde være ubefatte for at forulempes, naar man vel at mærke, saaledes som Lovforslaget her har gjort, indskrænkede Fordringen til dem til Halvdagsarbejde; thi det maa ærede Medlemmer ikke glemme, at naar man paaderaaber sig Sverige og Preussen og siger, at man der har sat 12 Aar, da tillade disse Lande med det 12te Aar Helvdagsarbejde, medens dette Lovforslag kun admitterer Halvdagsarbejde til det 14de Aar. Jeg tror derfor, at det er det Rette foreløbigt at blive staaende ved det 10de Aar. Vil selve Arbejderbefolkningen, som er den, der i Reglen leverer Rekrutterne, der skulle afløse Arbejderne, fritage sine Børn til det 12te Aar, staar det dem jo frit; men jeg tror ikke, at det for den menneskelige Udvikling er absolut nødvendigt at gaa til det 12te Aar; jeg har ikke kunnet skjønne rettere, end at det 10de Aar maatte være en passende Grænse. Det er et Spørgsmaal af den Beskaffenhed, at det kan være Gjenstand for forskellige Meninger, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at jeg har konsulteret forskellige efter min Mening sagkyndige Mænd i denne Henseende, og de have ment, at naar man begrænsede Arbejdet til Halvdagsarbejde, var 10 Aars Alderen den, der efter vore Forhold maatte anses for passende. Et andet Spørgsmaal, som har været fremdraget her, og som jeg foranlediges til at omtale, fordi der er et af dem, som ærede Medlemmer ville vide have ligget mig væsentlig paa Hjerte, er Spørgsmaalet om Nattearbejde. Det, jeg har kæmpet for, er, at man ikke i Loven saa at sige sanktionerede Nattearbejde, men jeg har paa den anden Side ikke kunnet være uvidende om, at der er forskellige Fabrikker her tillands, som ikke godt kunne undvære Nattearbejde, som i alt Fald vilde blive bragt ind under saadanne Forhold, at man maatte erkjende, at man traadte dem overmaade nær ved uden videre at forbyde Nattearbejde. Jeg har ogsaa i denne Henseende fulgt de Erfaringer, som man andetsteds har gjort, og det ærede Medlem for Vestsø Amt (3die Valgkreds (Th. Nielsen) er ikke rigtig underrettet, naar han mener, at det i England skulde være forbudt, at unge Mennesker have Nattearbejde. Net, det kan, ligesom det nu bliver fult her, under visse Omstændigheder tillades, gaa vist kun isølge særlig Indrømmelse fra Re-